

31. Mojžíš se setkal s Hospodinem u hořícího keře

Když jednou Mojžíš pásal ovce, uviděl v dálce hořící keř, který však neshořel. Z keře na nepromluvil Hospodin, který mu řekl, aby se vrátil do Egypta a vysvobodil Izraelity z otroctví.

Jednoho dne, když hnal Mojžíš ovce na pastvu, dostal se na vysokou horu Choreb a uviděl tam něco podivného. Hořel tam keř. Divné bylo to, že keř hořel, ale neshořel. Jeho listí i větve se ani trochu nezměnily. „Ale to je přece zázrak,“ pomyslel si Mojžíš. „Na to se musím podívat zblízka.“ A zvědavě se blížil k ohni. Najednou uslyšel hlas, který volal: „Mojžíši, Mojžíši!“ Byl to hlas Hospodina, který vycházel z hořícího ohně. Mojžíš hned odpověděl: „Tady jsem.“ Hospodin řekl: „Nepřibližuj se sem, zuj si opánky z nohou, neboť místo, na kterém stojíš, je svaté.“ Pak pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, já jsem Bůh Abrahámův, Bůh Izákův, Bůh Jakubův.“ Mojžíš si uvědomil, že k němu mluví Hospodin. Proto si zakryl tvář, jako by se na něj bál podívat. Hospodin mu dále řekl: „Slyšel jsem křik a nářek svého lidu, který je v egyptském otroctví, znám jejich bolesti. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil z ruky Egyptů a vyvedl je z Egypta do země úrodné a krásné, do země oplývající mlékem a medem, do země Kanaán. Jdi tedy, Mojžíši, já tě posílám k faraonovi, abys můj lid, Izraelity, vyvedl z Egypta do země, kterou jsem jim slíbil. Lidem, kteří se budou ptát, jak se jmenuje ten, který tě posílá, řekni, že mé jméno je, Jsem který jsem.“

„Já ne, Hospodine, pospíšil si Mojžíš s prosbou. „Neposílej mě, prosím tě. Já nic neznaménám. Nedokážu to. Oni mi neuvěří.“ „Já budu s tebou,“ přislíbil Hospodin. „S mou pomocí se ti to podaří. Přivedeš můj lid právě na tuto Horu, aby mi zde sloužil.“ Mojžíš se nechtěl vracet do Egypta. Snažil se pokračovat ve výmluvách, ale Hospodin všechny jeho námitky vyvracel. Hospodin jej nepřestal povzbuzovat, aby se ničeho nebál, vždyť se o něj postará a pošle mu dokonce na pomoc bratra Árona. Mojžíš Hospodinu nakonec uvěřil a pevně stiskl v ruce hůl, kterou mu daroval Hospodin, Touto holí měl před faraonem předvést zázračné věci, aby poznal, že Hospodin skutečně existuje a má velkou moc.

Když pak utichl Hospodinův hlas a keř už neshořel, Mojžíš zahnal stádo do ovčince a šel domů. O ovce se teď bude muset starat někdo jiný, když Mojžíš dostal takové poslání – pomoci Izraelitům, aby se z egyptského otroctví mohli dostat do nové zaslíbené země. Mojžíš pak doma pověděl své

manželce a dětem, co všechno se mu přihodilo. A tak se začali chystat na dalekou cestu do Egypta.

Úkol:

Verunka často doprovází babičku Růženku do kostela. „Když babička přijme Pána Ježíše,“ vypráví Verunka, „dívám se na svatostánek a hovořím s Ježíšem, Prosím ho, aby vložil do mého srdce světlo a lásku... pak poslouchám v srdci, co mi chce říci. Když skončí mše svatá, svěřuji babičce všechno, co mi Ježíš řekl. Každý den mi Ježíš říká něco jiného. Třeba: „Udělej radost své sestře, hraj si sní!“ Nebo: „Všimni si, že je tvá maminka unavená... Pomoz jí trochu!“ Náš Bůh, který nás má rád, mluví nejen k Mojžíšovi, babičce Růžence, Verunce, ale i k tobě. Mluví k tobě nejen při mši svaté, ale i přes den. Mluví k tobě i teď a chce, abys věděl, že tě má rád. Má velkou radost, když si na něj uděláš čas, chceš být chvíli s ním a slyšet, co ti říká.